

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОС (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 217.

ДЖЕРСІ СІТІ ІНЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЖОВТНЯ 1980

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, OCTOBER 10, 1980

No. 217. VOL. LXXXVII

У ФІЛЯДЕЛЬФІ ПОЧАВСЯ ХІІ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ З УЧАСТЮ ПОНАД 600 ДЕЛЕГАТІВ ТА ЧИСЛЕННИХ ГОСТЕЙ

У ДЕРЖАВНОМУ ДЕПАРТАМЕНТІ ВІДБУВСЯ ПЕРЕГЛЯД КОНФЕРЕНЦІЇ ЖІНОК

Вашингтон. (Д. Рак). — Конференція — "Копенгаген 80: Звітвання І", скликана Державним департаментом, відбулася тут у середу, 17-го вересня ц.р. для перспективного і ретроспективного огляду і аналізу світової конференції жінок у Копенгагені 13-31 липня ц.р.

Одностороння програма цієї конференції від 9-ої ранці до 5:15 по полудні була прецизійно уложена, щоб вмістити кілька звітних доповідей, три панелі, чотири

одногодинні дискусійні групи та ще й дати учасникам змогу ставити питання. Тематика була обмежена до справ, пов'язаних з офіційною конференцією Об'єднаних Націй в Копенгагені, тобто не включала огляду "альтернативної конференції" — т. зв. Форум, що відбувався паралельно під заглядом недержавних організацій (НДЖО). Однак, до матеріалів для учасників залучено й обширний звіт-аналіз Форум, і в часі дискусії не раз порушено справи Форуму. Одна з дискусійних груп мала тему "НДЖО активність і майбутні плани". Першенство голосу мали члени американської державної делегації, а публіка мала обмежений час, стисло контролюваний.

Після вступного слова Віадіа Деррик, директорки американського секретаріату конференції, зібраних привітав Бен Г. Рід, зазначивши, що Департамент бажає прислухатися до опінії жінок про конференцію в Копенгагені.

В головній доповіді Сараяо Веддінгтон, асистент президента і співпресидинок делегації, дала оцінку участі американських жінок в міжнародній конференції в системі ООН та про значення і наслідки негативного голосу американської делегації при голосуванні над Програмою Акції на наступних п'ять літ. Декади Жінок, котру конференція ухвалила 30-го липня 94-ма голосами проти чотирьох: ЗСА, Австралії, Канади і Ізраїля при 22 здержаних.

Програма Акції, найважливіший документ декади, має 287 точок, у цьому — дві контрверсійні: п'яту точку, де поміж різними "ізмами" вичислено і сіонізм як перешкоду до світового миру, та точку 244-ту про "поміч палестинським жінкам всередині і поза окупованими територіями". Всякі тактично-стратегічні заходи американської делегації, щоб не допустити до їх ухвали, не вдалися з причини переваги сильного арабського блоку і їхніх "приятелів".

Варто зазначитися із змислом цієї важливої і ініціативної точки: "Без миру і стабільності не може бути розвою. Отож, мир є передумовиною розвою. Щобільше, мир не може бути тривалим без розвою і елімінації нерівностей і дискримінації на всіх позовах. Рівне право брати участь у розвою приязних взаємин і співпраці поміж державами спричиняється до скріплення миру: до розвою жінок і до рівності в правах на всіх позовах і у всіх сферах життя, як також причиняється до намагання вислімлювати імперіалізм, колоніалізм, неоконіалізм, сіонізм, расизм, расову дискримінацію, гегемонізм і чужинню окупацію; панаування і опресію, як також причиняється до повної пошани гідності народів і їх права на самовизначення та незалежність, вільну від втручання або інтервенції, та для

піддержки гарантій основних свобод і людських прав"

При ухваленні 48 резолюцій і постанов американська делегація заявила за тридцять двох. Деякі резолюції внесла й американська делегація; вона, однак, відмовилася внести резолюцію у справі "жінок політичних в'язнів", котру було ухвалено на черевній конференції у Вашингтоні, мовляв, не можна було знайти спонсора.

На цю, третю з черги, конференцію жінок, спонзоровану Державним департаментом, зареєстровано 450 осіб (перша мала понад 800), а присутніх було коло триста осіб. У групі українських жінок були, — деякі втретє — Стефанія Бухшова, Надія Зінкевич, Марта Кічоровська, Теодозія Кічоровська, Лариса Кий, Мотря Кушнір, Емілія Прошська, Олена Прошук, Дора Рак, Дарія Степаняк, Ніна Строката. У відповідних місцях нарад була нагода поставити питання, справді навізуючи до тематики конференції, але такі, що відносилися чи то до принципів справ — становища Української ССР в рамках ООН, людських і національних прав, положення жінки в Україні, справи еміграції, чи то справ, пов'язаних з участю української делегації в Копенгагені.

До слова зголосилася Дарія Степаняк, Ніна Строката (перекладач Лариса Кий), Олена Прошук, Дора Рак. Неукраїнські учасниці

також порушили деякі українські справи, як, наприклад, Любов Марголена та Сестра Анна Гіллен, ексекютивний директор міжрелігійної організації для оборони советських жінок.

Сестра Анна, з котрою українки вже довше в контакті, у своєму запиті, зглядно заяви, закинула, що мало було сказано про Советський Союз у зв'язку з окупацією Афганістану, та що надмірно критикується своє, а не вказується на недосконалість советського устрою. На питання, чому в 37-членній американській делегації немає представниць етнічних груп, зокрема східноєвропейських, відповіла була виминаюча, нібито склад їх був старанно добраний. Все ж ця справа повинна бути предметом дальших заходів у відповідних колах, бо перед нами — друга половина Декади й кінцева конференція в Найробі, Кенія.

Українки брали участь також в нарадах дискусійних груп. Цікаві інформації були на нараді пресової групи про успіх розмов сателітною дорогою з Копенгагену з жінками у шістьох містах Америки. Як звичайно, були закиди вбік американської преси, що не приділяє належної уваги справам жінок, а підхоплює радше сенсаційні події. Там була нагода поінформувати про спеціальне видання в англійській мові "Українки в світі", офіційного бюлетеня

(Закінчення на стор. 4)

ХІІ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ У 40-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

ГОТЕЛЬ БЕНДЖАМИН ФРЕНКЛІН — 9-та і ЧЕСТНАТ ВУЛ.
Філадельфія, Па. — 10-го, 11-го і 12-го жовтня 1980 року.

ПРОГРАМА

П'ЯТНИЦЯ, 10-го ЖОВТНЯ:

Год. 8:00 — 11:00 перед полуднем: Реєстрація делегатів — мезанін — вестибюль біля залі, де відбуватимуться наради Конгресу.

11:00 перед полуднем: Відкриття Конгресу: внесення прапорів; відспівання національних гімнів; молитва. Вибір ділової і почесної президій Конгресу. Проголошення програми Конгресу. Схвалення правилника конгресових нарад. Проголошення ес-

бового складу Номінаційної і Статуткової комісії. Вибір ділових комісій Конгресу: Дослідів сучасного положення в Україні: зовнішніх зв'язків; внутрішньої діяльності і організаційних справ; шкільних справ; фінансової; економічної; резолюційної; справ молоді й студентства; науки й культури; професійної та бенкетової; верифікаційної; КВОР.

1:30 — 2:30 по полудні: СПІЛЬНИЙ ПОЛУДЕНОК — зала Гарден Террес. Промовлятиме Святослав Караваєвський.

2:30 — 3:00 по полудні — Перерва.

3:00 — по полудні: Звіти — членів Екзекутиви: Крайової Ради, Шкільної Ради УККА. Контрольної комісії та Громадського суду. (Звіти є надруковані в книжці звітномлень із праці УККА за час від ХІІ до ХІІІ Конгресу, що її всі делегати одержать при реєстрації. Звітодавці тільки коротко доповнять надруковані звіти).

6:00 — 7:30 вечора: Перерва на вечерю.

7:30 — 10:30 вечора: Дискусія над звітами, відповіді членів керівних органів УККА: улічення абстрактної уступаючим керівним органам УККА.

СУБОТА, 11-го ЖОВТНЯ:

Год. 8:00 — 12:00 дня: Продовження реєстрації делегатів. Наради ділових комісій.

12:00 — 2:00 по полудні: МАНІФЕСТАЦІЯ — на площі Індепенденс Молл.

2:00 — 2:30 по полудні: Перерва.

2:30 — 5:30 по полудні: Наради ділових комісій.

6:00 вечора: Коктейль

7:00 вечора: КОНГРЕСОВИЙ БЕНКЕТ

НЕДІЛЯ, 12-го ЖОВТНЯ:

Год. 8:00 ранку: Служби Божі

9:30 ранку: Пленарні наради Конгресу. Звідомлення Конгресових комісій. Вибір керівних органів УККА. Доповідь — мгр Іван Базарко — 40 років служби українській справі й спільноті. Схвалення резолюцій Конгресу. Закриття Конгресу.

ІРАН ЗАТОПИВ НЕВТРАЛЬНІ КОРАБЛІ

Багра, Ірак. — Іраксько-іранська війна захопила в портах обох країн значне число кораблів різних нейтральних країн, які прибули з товаром, або мали закладувати місцеві виробі для вивозу на світові ринки. Команди й залоги кораблів притримувалися обов'язуючих законів і регулятивів, а уряди їхніх країн вдержували ділові, повні такту стосунки з обома воюючими сторонами. Однак, в середу 8-го жовтня іранські війська в порті Хоррамшар заатакували їх всіма родами вогню здебільшого в часі, коли деякі кораблі пробували виплисти з поля обстрілу в задури обидвох воюючих сторін.

Заатаковані кораблі були під прапорами Індії, Панами, Румунії, Китайської Народної Республіки та Дубай. Три кораблі затоплено. Належали вони до КНР, Панами і Дубай. Около 20 моряків іранці вбили, з того тільки частину на кораблях, а решту в часі, коли ті пробували впад добитися до іракського берега з потапаючих кораблів. Іранці обстрілювали всі кораблі без розбору; і ті, що пробували виплисти зі загроженої зони і ті, які стояли на якорях.

На фронтах Абадану, Хоррамшару й Агвазу значні зміни не наступило. Підтягнені резерви іракської армії нічим замінити себе не виявили. Хоррамшар і на далі є тільки част-

ково в їхніх руках, а іранські опірні пункти й на далі ставлять ім чималий спротив. В повітря літаки Іраку в зростаючій кількості появляються над фронтом і бомбять різні пункти в Ірані. Іранські літаки знов збомбили нафтові поля й улаштування в басейні Мосуль-Кіркут та столицю Іраку Багдад.

Інформації з головного порту Йорданії Агаба та телевізійні передачі показують велике змасовлення вантажних кораблів з цілого світу, які спрямовано туди зі загрожених іракських портів. Виландунок роботи з кораблів і відвозження вантажів йорданськими вантажними автомашинами до Іраку та в фронтову полосу відбуваються безперервно день і ніч.

Не зважаючи на повторні заяви про нейтральність в конфлікті Ірак-Іран, Москва підписала договір приязні й співпраці з Сирією, головним арабським ворогом Іраку, чим ще далі загрожнює положення в тому обширі. В слід за Савдійською Арабією Кувейт, Катар та Об'єднані арабські емірати повідомили про піднесення продукції нафтової роппи з метою виповнити прогалини, які постали з приводу припинення експорту Іраком і Іраном.

Президент Ірану Бані-Садр і головний командувач його збройних сил ген. Валліолле Фаллагі заповіли "кінцевий наступ" на Ірак.

ЛАВА ПРИСЯГЛИХ ВИЗНАЛА винним пачкаря із Ель Сальвадору, який був заміданий у нелегальному перевезенні емігрантів до Аризони, де частина з них загинула від спраги і спеки в піщовій пустині. Сім жінок і п'ять чоловіків з лави присяглих після довгої наради визнали Сантоса Флореса Еліаса винним. Суддя має винести засуд 3-го листопада.

„Танцюристи нехтують законами фізики“

Кінгстон, Онт. (Н.Н.). — Під таким заголовком місцевий часопис „The Whig-Standard“ коментував прем'єру — виступ 70-леного Українського Фестивального Ансамблю Танцю із Торонто, яка відбулася тут у суботу, 20-го вересня ц.р.

„Хореографічний калейдоскоп... Сільські почуття, скільки ентузіазму, скільки надії продемонстрував цей новий ансамбль... — такими словами прощав Кінгстон українських танцюристів, які, після чергового концерту в Сиракюзях, Н.Й., у неділю, 21-го вересня, вирушили в дорогу з концертами по містах Америки: Рочестер, Н.Й., — субота, 11-го жовтня, 8-ма год. вечора, Назарет Арт Сентер при 4245 Іст авеню; Клівленд, Огайо, — неділю, 12-го жовтня, 4-та год. по полудні, Парма Ейч-Ес авеню; Детройт, Міч., — субота, 29-го листопада, 8 год. вечора, аудиторія Фітцджералд, Райан і 9 Майл; Чикаго, Ілл., — неділя, 30-го листопада, 4 год. по пол., аудиторія Лейн Тек. Вестерн і Едісон.

У канаді концерти відбуються у містах: Ніагара-ан-де-Лейк (Ст. Катарино) — субота, 1-го листопада, 8 год. вечора, Шо Фестивал театр; Гемільтон, Онтаріо, — неділя, 2-го листопада, 4 год. по пол., Гемільтон Плейс; Торонто — неділя, 7-го грудня, год. 4 по пол., Квін Елізабет Театр, Експресс Плейс.

Українські любителі танцювального мистецтва матимуть нагоду побачити зовсім новітню оригінальну хореографію і танці, які ще ніколи не виконували на українських сценах Канади і Америки.

Ідея створення професійного танцювального ансамблю зародилася серед українських танцювальних

Чоловіки Українського Танцювального Ансамблю виконують танець „Старий гуцул“.

груп Торонто у січні цього року, — розповідає Юрій Тарнавецький, адміністративний керівник Ансамблю. На мистецького керівника і хореографа було запрошено з Нью-Йорку Миколу Жуковина, колишнього мистецького керівника харків-

(Закінчення на стор. 4)

Відбудеться сесія шкільництва

Нью-Йорк, Н.Й. — Шкільна Рада при УККА повідомляє, що в суботу, 11-го жовтня ц.р., в год. 8-ї ранку до год. 12:00, в рамках ХІІІ Конгресу УККА відбудеться сесія шкільництва, якою, після відкриття д-ром Р. Дразньовським, проведиме д-р Євген Федоренко. Сесія включатиме всім доповіді: о. монс. С. Сулик — „Українське Католицьке Шкільництво“ дієцезія Філадельфія; проф. Р. Романішин — „Українське Католицьке Шкільництво“ дієцезія Стемфорд; проф. І. Микита — „Молоді вчителі в школах українознавства“; М. Олександр — „Вишкіл учителів на прикладі в школі Філадельфії“; д-р Р. Трач —

„Майбутність шкіл українознавства“; д-р І. Гурич — „Роль православного шкільництва та можливості єдиної української програми для всіх шкільних систем“; д-р Р. Дразньовський — „Конечність координації праці українського шкільництва“; д-р З. Форонич — „Праця Централі Опікунів для Українського Шкільництва“.

За попередню програму від год. 20:30 до 5:30 перекладити КВОРА /Координаційна Виховно-Освітня Рада Америки/.

Після доповідей буде дискусія, у висліді якої схвалені резолюції будуть запропоновані до включення в загальні резолюції Конгресу.

УККА І БРАТСЬКІ СОЮЗИ

„Дай мені (підставу) де б я став, а порушу Землю“ — сказав старогрецький фізик-математик Архімед два з половиною сторіччя перед народженням Христа, винайшовши підйому. Кожний дбайливий дослідник історії українського поселення в Америці неодмінно прийде до висновку, що роллю такої підстави для підйому українського життя і розвитку в цій країні відіграли Церква, а в суспільно-громадському секторі українські братські Союзи. Пригадка цього є дуже на часі у зв'язку з тією „атмосферою“, в якій заповідається ХІІІ Конгрес Українців Америки з кінцем цього тижня.

Тут не місце наводити хоч би тільки найголовніші факти з історії для потвердження тієї рішальної ролі, яку відіграли в житті і розвитку американських українців братські Союзи. Згадаймо б тільки, що це наше суспільно-громадське життя й почалося від заснування братського Українського Народного Союзу у 1894-му році, та що цей Союз майже повних два десятиріччя був для наших поселенців єдиною громадською базою їхнього життя, змагань і розвитку.

Коли ж у другому десятиріччі нашого століття це наше суспільно-громадське життя почало організаційно зрізничковуватися, тоді — в 1914-му році — цей же братський Союз дав почин до створення нашої „надбудови“, Української Народної Ради, та скликання першого нашого Конгресу, „Українського Союму“ рік пізніше.

Подібно, як загрози та виклики й нагоди Першої світової війни були безпосередньою спонукою до створення Української Народної Ради, переорганізованої рік пізніше на Федерацію Українських Організацій, так і загрози та нагоди Другої світової війни були безпосередньою причиною організаційного оформлення сьогоденного Українського Комітету Америки в 1940-му році, батьками якого були вже чотири наші братські Союзи: Український Народний Союз, Український Робітничий (тепер Братський) Союз, Союз Українців Католиків „Провидіння“ та Українська Народна Поміч.

Події і суперечності, які заіснували після першого Конгресу у Вашингтоні в 1940-му році, могли довести до того, що братські Союзи були б вчинили зі своїм твором, Українським Конгресовим Комітетом Америки, те, що вчинив Тарас Бульба зі своїм блудним сином Андрієм. Але, від цього врятувала УККА його реформа, започаткована вже рік пізніше та завершена на Другому Конгресі, що відбувся 22-го січня 1944-го року в цьому ж „місті братньої любові“ Філадельфії, в якому з кінцем цього тижня відбуватиметься наш ХІІІ Конгрес. І коли ця наша теперішня „надбудова“, Український Конгресовий Комітет Америки, проіснувала уже повних 40 років, отже довше ніж усі чотири її попередники разом взяті, то це без сумніву завдяки тій головній базі, на якій УККА досі стояв та яку становлять наші братські Союзи.

У чому ж ця „підставовість“ наших братських Союзів? Назвимо тільки деякі з найголовніших її аспектів:

1. Наші братські Союзи є віком найстарші. Переживши всі внутрішні і зовнішні бурі і негоди, в яких зникли десятки інших наших організацій, включно з попередніми їхніми „надбудовами“, наші братські Союзи запустили своє українське коріння в американську землю та ідейно й організаційно оформилися в незаступну інтегральну частину того мозаїчного „плурібуса“ — множення, що становить незрівняне американське „унум“ — одне.

2. На протязі довгих десятиріч свого існування й діяльності наші братські Союзи доказали словом і ділом свою беззастережну відданість ідеалові самовизначення українського народу у власній, ні від кого незалежній, соборній і народоправній українській державі, що відповідає ідеалові американського народу та є в його найкращому інтересі. Бувши членами Конгресу всіх американ-

(Закінчення на стор. 2-ій)

В ЖЕНЕВІ знову почалися пертрататції ЗСА-Англії-СССР, метою яких є домовитися до припинення будь-яких ядерних пробних вибухів у повітрі, на суші, під землею і в морю. Це вже йотрась з черги цього роду спроба, яка також закінчиться неуспіхом, бо Москва зовсім не має на меті домовитися, а тільки ширити свою пропаганду та виставляти своїх партнерів у розмовах „восними підбехтувачами“.

З ДОРУЧЕННЯ ізраїльської державної прокуратури заарештовано двох рабінів під замітом перекуства. Арешти ці пов'язані з аферою розгалуженого перекуства, яку відкрито в міністерстві релігійних справ, що його керівник міністер Агарон Абузатара був переслідуваний поліцією протягом чотирьох годин. Арештовані рабіни це — Абрам Корак і Абрагам Мохрабі.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Subscription: 1 year — \$30.00, 6 months — \$16.00, 3 months — \$9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda". Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право втручання в надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущення за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮЗУ 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

УККА і братські Союзи

(Закінчення зі стор. 1)

ських братських союзів, відомих із свого прикладного американського патріотизму, кожний наш голос і вчинок в обороні прав українського народу та на допомогу в його змаганнях, підтриманий цими нашими братськими Союзами, тільки скріплює їх переконливу силу для американського народу й Уряду.

3. Наші братські Союзи мають найширший діпазон свого членства, оформлений вже в надрукованому у „Свободі“ з 4-го листопада 1893-го року першому заклику до створення Українського Народного Союзу, „такої всенародної організації“, до якої міг би належати кожний українець, без уваги на місце його народження, віровизнання чи партійно-політичне переконання і приналежність.

4. Наші братські Союзи, які за законом-статутами є корпораціями для служби своїм членам та для продовження і постійного розвитку та скріплення тієї служби акумулюють відповідні фонди, можуть виказатись поважним досягненням цієї служби в багатьох відношеннях. Очевидно, їхнім першим і головним обов'язком є забезпечувати своїх членів та з цього обов'язку скрупулятно вив'язуватись, але також їх ніхто не перевищує в жертвах на харитативні, культурно-виховні та всілякі інші народні цілі, у їхніх публікаціях, включно з такою коштовною, як видана старанням і коштом УНСОЮЗУ монументальна Англомовна Енциклопедія Українознавства, як їхні виховно-відпочинкові оселі та влаштування на них імпрези, та в багатьох інших активностях, яких не перерахувати. Все це ще скріплює ту їхню підставовість, про яку мова. В додатку, ці наші підставові братські Союзи мають свої найбільші, найсолідніші і найбільш ефективні організаційні апарати та засоби інформації і взаємного порозуміння, без допомоги яких навряд чи будь-яка акція могла б мати успіх.

5. Мавши законно зобов'язуючі контракти — забезпечені грамоти — з десятками тисяч своїх членів, кожноразні проводячи цих наших братських Союзів найбільше з усіх мусять завжди здавати собі справу та пам'ятати про їхню відповідальність перед законом і членами, що з черги скріплює їхню „підставовість“.

Це, як згадано, тільки деякі з найголовніших аспектів „підставовості“ наших братських Союзів для нашого суспільно-громадського життя в усіх його пролягах, що потверджують їхні акти інкорпорації та їхні статuti і про які найбільш промовисто свідчить історія.

При цьому не можна ще не згадати, що активна участь наших братських Союзів у наших надбудовах ще й зі свого боку є безкорисною і жертвенною службою для громади. Інкорпораційні і статутівні постанови й зобов'язання дають цим братським Союзам майже — сказати б — необмежене „поле до попису“ у своїх власних організаційних рамках, отже, заангажування їхніх проводів у праці та обов'язках керівних органів наших суспільно-громадських надбудов є для них додатковим навантаженням, яке виконують власне порядком своєї жертвенної служби громаді.

Пишучи про це все, ми аж ніяк не бажаємо навіть в найменшій мірі легковажити чи поменшувати величезну вартість та безсумнівні, часто подивудні та прикладні активності й досягнення та заслуги наших наукових, жіночих, молодечих, виховних, економічних та взагалі всіх інших наших суспільно-громадських установ і організацій. З ними усіми наші братські Союзи тісно співпрацюють та взаємно собі допомагають. Ми тільки звертаємо увагу на згадану в цитаті слів Архімеда на початку не тільки фізичну, але й ідейно-моральну підставовість наших братських Союзів, опершись на яку всі інші наші організації, включно з нашими надбудовами, можуть з більшим успіхом виконувати свою тієї „підстави“, що нею можна „порухати землю“. Переконливим прикладом цього в останніх наших десятиріччях можуть послужити такі прямо історичні досягнення всієї нашої громади, як масове переселення скитальців після Другої світової війни, побудова пам'ятника Тарасові Шевченку у Вашингтоні, чи влаштування Українського Наукового Інституту в Гарварді. Без операції на цю підставу, яку становлять наші братські Союзи, наші суспільно-громадські „підйоми“, включно з їхніми надбудовами, в більшій чи меншій мірі безсилно зависли б у повітрі.

І про це треба завжди пам'ятати.

Уже давно минув той час, коли комуністична партія становила не лише хребетний стовп системи й сили СССР, але й була головним промотором і формулюючим чинником його проєкції в світ, тобто його інтернаціональної політики. Після Другої світової війни, а ще більше після смерті Сталіна збройної сили СССР і їхні командування щораз більше поширюють свою роль оборонця СССР перед зовнішнім ворогом та перебірають на себе щораз більше відповідальності за вирішення напрямних та за зовнішню політику, намічування й оперативне програмування та практичне переведення запрограмованого в життя.

У русифікаційному процесі, який за цілий час існування СССР ніколи не перестав бути провідним мотивом політики й діяльності КПСС і уряду УССР, тільки його натуга мінялася й була раз сильніша, то знову слабша. Червона армія завжди відігравала свою незмінну роль русифікатора всієї молоді народів поневолених у СССР. Це був справжній „вимишлюючий котел“, в якому молоді люди під тиском з усіх боків мала мати не лише „спокоаний мозок“, але й бути позбавленою усіх національних ознак й перетворена у всеросійський, або як це називається всесоюзний, а тепер совєтський тип. Уже в короткому часі після революції з армії витиснено національні мови, в першу чергу українську мову, яка була відносно найбільше поширеною й уживаною і для російського імперіалізму найбільш небезпечною, а відтак перетворено її на могутній засіб русифікації, який вона після всіляких удосконалювань у тому напрямі засобів залишилася й до сьогодні. З Червоної армії майже всі, хіба тільки з малесенькими винятками, виходять націо-

Т.Т.

ЯПОНИЯ — СТРАТЕГІЧНА ЦІЛЬ СОВЕТСЬКОЇ ПОЛІТИКИ

нальними покручами й тільки ті, що, вернувшись додому, знов відчували рідну землю, поновили свої зв'язки зі своїм національним оточенням і зачерпнули життєвих сил з національних коріння, мають змогу отримати з русифікаційного намулу, яким облінали їх довгий час військової служби.

Колись „червоні командири“, різні примаків, дубові й інші любили не раз заговорити українською мовою до бійців, чи в колі старшин, тепер це вже було б нечуваною дивовижною, на яку не зважиться ніякий старшина „доблесті Червоної армії“. Хіба тільки зрідка можна почути в армії якийсь український саркастичний вислів, народну приповідку тощо. Але щоб совєтська „людина в мундирі“ зважилася ужити материнську мову в часі виконання військової служби — такого немає.

У внутрішній політиці голос збройних сил великий, а їхній вплив зростає. З хвилиною, коли їм надано такий суцільний російський характер, нема чого боятися їхнього впливу й значення. А проскакування армії системою безпеки змінило до мінімуму привиди бонапартизму, яких колись так боявся Сталін, а для якого ще сьогодні немає підґрунтя хоча невиключне, що вже в недалекому часі підґрунтя під бонапартизм постане.

У зовнішній політиці, як це часто підкреслюють спо-

(1)

стерігачі Совєтського Союзу, ролі командування збройних сил велика й постійно зростаюча. Насамперед генерали й генеральні штаби збільшують різно свою роль у формулюванні світової політичної стратегії СССР. Колись це робили різні комітети, спеціальні партійні установи й покинули спеціально для цього окремі формати. Сьогодні це у великій мірі завдання військових штабів. Суєсови більшого й меншого калібру, як і громики та інші тільки додають від себе дещо, або шукають марксовієнських „геніальних“ фраз, тез та висловів, щоб обґрунтувати ті всі плани, що їх виробили в генеральних штабах, які віддають рухами кубинського експедиційного корпусу, постачанням зброї різним міжнародним терористичним бандам, вишколом арабських старшин, а спеціально командосів, висилкою лінійних старшин до Етіопії, чи інших місць, врешті нападом на Афганістан.

І тому світ судить з великою увагою, що кажуть і пишуть совєтські генерали й теоретики. Їхні слова й думки мають сьогодні великий, не раз вирішувальний, партійний аґітпропи й ідеологи мають простіше завдання: задуриганувати совєтських громадян, полонити їм мозги, щоб вони не додумалися до самостійної думки, до сумнівів, до своїх бажань і прагнень, які не покривалися б з тим, що проповідує партія. Як колись маршали Малиновський, Гречко, як тепер Дмитрій Устінов, „маршал Со-

ветського Союзу“, міністер оборони СССР, а найважливіше член Політбюро ЦК КПСС з'ясовує погляди найвищого державного керівництва та намічує плани підбою світу.

35-та річниця перемоги над Японією

З нагоди 35-ї річниці закінчення Другої світової війни капітуляції Японії Д. Устінов помістив в московській газеті „Правда“ з 2-го вересня 1980 року довгу статтю під заголовом „Немеркнущий подвиг“. Ясно, що він ані словом не згадає, як дійшло до Другої світової війни. Він вимагав із своєї пам'яті і з історії договір червоної Москви з брануватим Берліном, без якого була б ця війна в якій формі не почалася. Але відразу він насупротивляє в несподівану атаку великих совєтських мас людей і зброї а японську квантунську армію, потужну воєнну машину на азійському континенті з головною концентрацією в Манджурії. Тут, очевидно, Устінов довільно зад ним ходом „творить історію“. Не роки американських боїв, не найновіший блискучий морський перемоги американської морської флотії, не зомблення японських промислових осередків, навіть не атомові бомба, але — совєтська армія і її перемога над „місним угрупованням військ у Манджурії, утрата великої воєнно-економічної бази на континенті змуслили воєнно-політичне керівництво Японії визнати безперспективність дальшого ведення війни“. — дослівно лише Устінов. Але цього для нього замало, бо він твердить: „Атомові удари до Гіросіми й Нагасакі, сказати правду, не мали будь-якої стратегічної цільності, а являлися тільки актом вандалізму...“

(Продовження буде)

ПРОФ. ТЕЛЛЕР ПРО ПОЛІТИКУ АМЕРИКИ

начний фізик відповів, що на його думку, ЗСА і СССР напевно хочуть миру, але тоді коли Америка хоче миру і шойно опісля думас про свою потугу. Совєтський Союз навпаки має інші плани: перш усього він розбудовує свою потугу, а на другому плані в нього є думка про мир. І як довго Совєтський Союз є сильним мілітарно, існує перманентна небезпека війни. Ця нерівність мілітарних сил між ЗСА і СССР значно позначилася на адміністрації президента Картера, — твердив проф. Теллер.

Проф. Теллер уважав, що будь-яка американська мілітарна інтервенція в Перській затоці може скінчитись великим фіскалом для Америки, бо твердження президента Картера, що американські збройні сили — найсильніші в світі, зов-

сім не відповідає правді, про що теперішній адміністрації добре відомо. Згадуючи про московськo-совєтський імперіалізм, проф. Теллер твердив, що з огляду на те, що Москва обізнана з мілітарним занепадом Америки, в неї знаменита нагода до чергової експансії.

„Це факт, що російський експансіонізм є відомим в історії, російська бо влада однакова чи вона була царська, чи як тепер — комуністична, їй завжди притаманний був імперіалізм“ — у дальшому твердив визначний фізик.

Професор Теллер є переконаний, що Америка може перегнати СССР в конвенційному зброєнні, але тільки коли примінить нову технологію.

„Це прямо скандал, що сьогодні СССР є попереду ЗСА в мілітарній техноло-

гії, не зважаючи на те, що Америка має всі лані, включно з технологією, щоб бути передовою потугою в ділянці електроніки і комп'ютерів, що і може привернути Америку на перше місце“, — продовжував проф. Теллер.

Критикуючи „ліво-ліберальних американських політиків /сен. МекГоверн/, проф. Теллер сказав, що „якщо б губ. Регена вибрано президентом і він був готовий повести далекоїдучі дослідні в ділянці електроніки і комп'ютерів для припинення війни оборони Америки, тоді загрозла світовій війні була б менш правдоподібною“.

Говорячи про САЛТ II, проф. Теллер твердив, що всякі переговори з Совєтським Союзом можна вести тільки з точки сил. Він також зазначив, що однією з найважливіших запорок успіху договору — це можливість міжнародної інспекції в СССР, але на його думку, Москва на це ніколи не погодиться.

З МОГО ВІКНА

Іванна Савицька

„РИБАЛКАМ“ В АЛЬБОМ

— А ти, Маріє, зготувала б мені щонебудь, — я завтра їду на рибу. — Знову на рибу? Милый Боже! Та там, у гантерській річці вже може й мороз тріщить, крига тисне, а ти за рибою їдеш. Посидів би ти, чоловіче, хоч раз, у суботу, дома. Немає ж моя година...

Петро не слухав жінчиних теревенів, порався біля будки, складав у торбу потрібне для ловлі причанда, а вже в суботу раненько снік, — мов той заєць, до авта, і поїхав.

В суботу „вудкарів“ багато, всі вони позмагались, усі за містом зустрілися, на спортову площу посунали, на трибуні розсілися, бо там, незбагненим магнетом — не риба, не вудка тягне, а магнічний копаний м'яч.

— Твоя Марія повірила? — „Спитав Петра побратим“.

— А вже, що повірила. Навесю й увечері риби, й буде тихо.

А на спортовій трибуні справжній, справжній рай. Розстібнеш, брате, сорочку, насунеш на очі якусь-там стару кришачку, та й розкошумишся волею. Хтось там підсуне горішків, хтось кока-колю подасте, а їх нікому й не верзеться, як на площі біється змагун, вальється на землю споками, і товчуть один одного на квасну кашу...

М'яча й не видно, та й біса тут м'яч, як і без нього таке цікаве видовище, що й телевізора, брате, не треба.

Ми проросіли у компанії цілісеньку майже днину, і під вечір поперли до дому. Я ще заскочив до Ічка купити рибу, і щасливий, обмислений — сонцем прийшов до хати.

Відколя то в гріських річках плавають коропи? — спитала мене Марія.

— А вже, що плавають! Від самого тільки говорення про оту радіальну допругу настрашались, і в коропів перекинувшись, сама бачиш.

Марія, тиха із адачі, наспраждала коропів, наварила горішок студенцю, і було добре.

Пролетів тиждень і знову прийшла субота. Мене

закортіло „рибалити“, і „компанія“ посунула на трибуну дивитись, цим разом, на горбатих, що бігають, мов навіжені, та більше лежать, як бігачі, і беруть за те лежання по кілька тяжких мільйонів.

Боже, яка краса, яке то щастя „рибалити“ отак на трибуні, байдикувати на волі, теревити весь день горішки. Нічим ти, брате, не журися, нічого тебе не пече, хіба оте сонце осіннє, дяка йому за ласку.

Та вже після обіду сонність взялася нажимати. Точнісінько нажимає, як на нагніток — тісний черевик.

Спочатку легко, чутчуть тільки гебей гнече, а потім тисне й тисне, аж слівця плывуть до очей.

А тут, саме у розгарті найбільш цікавий момент. Горбаті в синіх шоломах напиряють на білі, білі вальсять, мов доміно, зриваються прудко на ноги, сині ніяк не здаються, і вигра колишеться, мов тигар на москвинних терезах...

Десь, біля шостої, проголосили вислід, і я метнувся до Ічка.

Було пізно, Ічко закрив крамничку, і я попався у пастку.

Смирний, смирненький, мов великоднє ягня, я прикотився до дому.

На кухні смажились рибка, а Марія, якась сумовито, мені сказала:

— Ось, тут, твоя фльондра, що ти наловив у горах і забув покласти до авта. А як там гірська природа? Чи вже багрянють листки, чи горять вже ліси, чи горілі колішки, коли ми „рибалити“ вдвоє, і ловили щастя на вудку...

Марія гляділа прями-ськино в мої очі, і я бачив, як її щось вологе й тепле закрутилося гебей в її блакитних очах, і скотилося вніз горішчиною.

Я пригорнув дружинку, скопив її „сітями“ моїх рук, мою „золоту рибку“, найкращу із усіх уловів, і ледве чутно сказав:

— Не плач, кохана, чергової суботи поїдемо разом у гори ловити загублене щастя...

ВСЕ ЩЕ СУДЯТЬ „БУРЖУАЗНИХ НАЦІОНАЛІСТІВ“

Київська „Радянська Україна“ у числі з 4-го вересня ц. р. помістила ніби інформацію, ніби статтю якогось „спецкореспондента РАТАВУ“. В. Лівенцева про суд над „зрадниками Батьківщини“ затитулована „Хай не світить їм сонце“. Як самий заголовок, який, до речі, викликає жак і обриду у цивілізованої західної людини, бо його може вдумати тільки людина чи

система здібна вбивати свого політичного противника, вказує на характер інформації.

Йдеться про суд над трьома особами української національності — М. Г. Душанем, А. Л. Бубелом і П. Ю. Рибачуком, яких, як каже автор статті, „притягнуто до кримінальної відповідальності за тяжкі злочини, здійснені проти свого (Закінчення на ст. 3-ій)“

Олександр Домбровський

Л. ВІНАР — БУДІВНИЧИЙ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ

/З нагоди 30-літньої наукової діяльності/

(2)

Наукові праці

Діпазон наукової творчості проф. Л. Винара винятково широкий та охоплює історичні дослідження, бібліографію й етнічні студії. Бібліографія його публікацій нараховує понад 650 друкованих позицій і охоплює роки 1950 до 1980. Наш історик є автором 40 книжок і окремих видань, понад 280 статей і біля 290 рецензій. Праці появлялися головню українською і англійською мовами, а деколи теж і німецькою, французькою і єспанською мовами. Тут перш усього подано огляд його історичної тематики. В хронологічному аспекті праці Л. Винара охоплюють майже всі періоди української історії з наголосом на козацьку добу, історіографію й історію культури. Л. Винар студіював історію України в таких визначних професорів, як Ол. Оглоблін, Б. Крупицький, Н. Полонська-Василенко, В. Шербацький і інші. Історію культури й літературознавство — в В. Державина, І. Мірчука, М. Глобенка, Ю. Бойка та інших видатних учених. Отже, він здобув солідне знання методології історичних дослідів, як також окремих історичних дисциплін. Його докторська праця „Українсько-молдавські відносини в другій половині XVI ст.“ /1955/ одержала винятково високу оцінку від професорів — Ол. Оглоблін і Н. Полонська-Василенко як під оглядом мериторич-

ним, так і методологічним. Із важливіших історичних студій, які належать до циклу козацької доби, це — „Андрій Войнаровський“ /Мюнхен, 1962/, „Князь Дмитро Вишневецький“ /Мюнхен, 1964/, „Проблема зв'язків Англії з Україною за часів гетьманування Богдана Хмельницького“ /Лондон, 1960/, „Огляд історичної літератури про початки козащини“ /Нью Йорк, 1966/, „Козацькі зв'язки з Австрією і Ватиканом“ /1957/, „Дипломатична місія Александра Кумуловича в Україні в 1594 році“ /1964/, „Габзбурги й Запорозькі козаки“ /анг. мовою, 1975/ і ціла низка інших публікацій. Л. Винар являється одним із кращих знавців ранньої історії української козащини. В Енциклопедії Українознавства появилось понад 50 енциклопедичних асел нашої історика з ділянки козацького й Литовсько-Руського періоду української історії.

Дослідження історіографії займають одно з центральних місць в творчості Л. Винара. З-під його пера появились численні студії, присвячені Волод. Антоновичу, Мих. Грушевському, Ол. Оглобліну, Ів. Крип'якевичу, М. Жданові та іншим видатним українським дослідникам. А в 1960 році вийшла його монографія „Остан Грицаї: життя і творчість“. Сьогодні Л. Винар один із видатніших дослідників титана української історіографії — Михайла Грушевського. З окремих видань з цього циклу згадаємо — „Наукове Т-во ім. Шевченка і Мих. Грушевський“ /Нью Йорк, 1970/, „Молодість Мих. Грушевського“ /1967/, „М. Грушевський в боротьбі за український університет“ /1968/, „Автобіографія М. Грушевського з 1906 і 1926 років, як джерело до вивчення його життя і творчості“ /1974/ та цілий ряд інших публікацій. Л. Винар впровадив також в українську історію постійний відділ „Грушевськіяна“, в якому появляються важливі матеріали, присвячені нашому найвидатнішому історикові, а в 1966 році дав іншій відділ Українського Історичного Товариства до відзначення 100-ліття народження цього історика.

З інших історіографічних праць треба відзначити — „Український історик“ і сучасний стан української історичної науки (1978) і в англійській мові. „Сучасний стан української історіографії у совєтській Україні“ (1979). Л. Винар опублікував також статті, присвячені термінології й періодизації історії України, в англійській мові, які

пов'язані з його історіографічними дослідженнями. Із середньовічної історії появились його праці, присвячені питанням історичності Киє, переїздові Бруна з Кверфурту через Київ за часів Володимира Великого та дослідження середньовічних бібліотек Русь-України.

Із історії культури надруковано накладом Денверського університету його працю в англійській мові — „Історія раннього українського друкарства, 1491-1600“ (1962). Нарис історії українського друкарства появился також в українській мові в 1963 році. Немає змоги перелічити всі праці, присвячені бібліографії й етнічним дослідям. Вони появились переважно в англійській мові, починаючи з обширної бібліографії історії (видання Колорадського університету в 1962 році), ікінчаючи шойно опублікованим довідником до слов'янських етнічних архівів, бібліотек і музеїв, що видала Американська Бібліотечна Асоціація у 1980 році. Американська Бібліотечна Асоціація визнала в 1972 році „Енциклопедичний довідник етнічної праці в ЗСА (1972) проф. Л. Винара одним з „найвидатніших довідкових видань“ в Америці. Ця ділянка нашої історика вимагає окремого дослідження. В загальному треба сказати, що наукові праці д-ра Л. Винара рецензували європейські, американські та канадські наукові періодици, здобувачи прихильну оцінку. Це саме відноситься і до українських наукових журналів. Л. Винар є також редактором першого атласу історії України, який має появлятися у 1980 році. Сьогодні ювілей працює над обширною історією українського козацтва й над бібліографією історії України. Це мають бути фундаментальні видання, які треба сподіватись, побачать денне світло у відносно короткому часі.

Проф. Л. Винар є одним з видатних українських істориків нашої доби, який збагачує обильно й можна сподіватись, збагатить ще в майбутньому скарбницю української історичної науки своїми цінними працями. Як людина непересічної особистості й громадської етики та культури, зокрема академічної, він зумів згуртувати довкола себе українських істориків старшого, середнього й молодшого покоління у діаспорі, даючи почин до організування Українського Історичного Товариства і його наукового журналу-офіційоу — „Український

(Закінчення на стор. 4)

ПОЧАЛАСЬ ОСІННЯ КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ! МЕТА: 2,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ. ВСТУПАЙТЕ В РЯДИ НАЙБІЛЬШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ!

ГРУПА РИМО-КАТОЛІКІВ запротестувала проти надання імені Папи Римського Івана Павла II для передвиборчої кампанії демократів і домагається, щоб передвиборчий комітет зняв з телевізії платну виборчу рекламу, яка показує президента Джиммі Картера з Папою. Фотознімки були зроблені під час візиту Папи Івана Павла II в З'єднаніх Штатах Америки. Папа, на думку о. Віргілія Влума, голови Католицької ліги для релігійних і громадських прав, даючи свою згоду на спільну фотознімку, вшановував в першу чергу голову держави і не мав жадного заміру вмішуватися у політичну передвиборчу кампанію між кандидатами. Отець Влум заявив, що католики, які голосуватимуть за Картера, братимуть в першу чергу до уваги його досягнення. Про своє рішення Католицька ліга повідомила президента Картера і голову передвиборчого комітету Роберта С. Стравса.

Все ще судять...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

народу". Названі підсудні, згідно з твердженням Лівенцева, „з особливою жорстокістю розправлялися з комуністами, партизанами і усіма хто подавав допомогу патріотам" під час Другої світової війни. Очевидно йдеться тут про „совєтських патріотів" окупантів української землі і наїзників, які з наказу Кремля були перекинуті в Україну не тільки для боротьби з німецькими окупантами, але і то в першу чергу, з „українськими буржуазними націоналістами", чи як признається автор, з „бандитами з так званої української повстанської армії (УПА)". Суд відбувся у Старій Вижниці на Поліссі, де нібито підсудні чинили злочини. У судовому процесі брало участь біля 200 „свідків-очевидців" та „багато жителів селища", які ще пам'ятають „доконувані українськими буржуазними націоналістами злочини". Розповіді про події в селі Кримне, Лівенцев простягає свої КГБівські шпальці поза кордони комуністично-московської імперії, уявляючи собі, аж до Великої Британії, бо там, мовляв, „заховався К. С. Зварич, спільник Дугласа, який разом з ним здійснив розправу над колишнім членом КПЗУ (Комуністична партія Західної України) С. В. Наумом, про якого на суді розповіла його дочка Т. С. Наточій".

„Не було на лаві підсудних, — каже далі Лівенцев, — і Кирила К. Гарбара, який тепер у Швеції. Гарбар у ті роки був Гарбаруком і активно співпрацював з ОУН, очолював дільничну поліцію в селі Кримне". Щоб порізати людей української і жидівської національності автор розповідає також про „участь оунівців у знищенні громадян єврейської національності" і що на судовому процесі „розцінили це як ще одне підтвердження патологічного антисемітизму українських буржуазних націоналістів". Нині, — каже Лівенцев, — жовтоблукитники стараняться незгадувати про такі факти, добиваються тісного альянсу з сіоністами.

Як і треба було сподіватися, судова колегія у кримінальних справах Волинського обласного суду, присудила для трьох підсудних

„найвищу міру покарання", що означає, що їх розстріляли, щоб згідно із заголовком статті „сонце для них не світило" і щоб „затонувала" совєтська спрavedливисть".

НЕЗАЛЕЖНИЙ КАНДИДАТ на президента Джон Андерсон поїхав на виборчий балотаж також у стейті Джорджія, з якого походить теперішній президент Джиммі Картер. Таким чином прізвище Андерсона буде поміщене на виборчих балотах в усіх 50-ох стейтах ЗСА, а також в Дистрикті Колумбії, згідно з інформацією Кевена Зетена, голови передвиборчої кампанії для вибору Андерсона на президента у стейті Джорджія.

ПЕРШОЮ КРАЇНОЮ, яка дуже боляче відчула брак імпорту нафтової ропи з Іраку-Ірану, є Бразилія. Бразилія дістала, згідно з договором, понад 400,000 барелок ропи щоденно з Іраку. Через припинення Іраком всякого експорту ропи Бразилія опинилася без постійного постачання. Вже тепер галйон бензину коштує в Бразилії три долари.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність дня 28 червня 1980 р. наша Найдорожча Мама, Бабця, Сестра і Тета

бл. п. ІРЕНА ЗАБОЛОЦЬКА з дому ПІТЬО

Цєю дорогою складаємо сердечну подяку о. І. Сироті за похоронні відправи, та відправлення Покійної на місце вічного спочинку на цвинтар Евергрін в Гілсайді, Н. Дж. Рівнож отцям Д. Библові, М. Перетяткові і І. Сироті за відвідини в шпиталі та за утішення Найсвятіших Тайн. Проф. М. Добосшеві за асисту при похоронних відправах і за прощальні слова над могилою Покійної.

Д-р М. Олесницькому, д-р Л. Кузьмакові і д-р С. Мікульському за сумлінну лікарську опіку.

Наша щира подяка ВШ: В. Цяпці за прощальні слова після панахиди від 28 Відділу СУА. З невимовною вдячністю висловлюємо нашу подяку усім Рідним, Приятелям і Знайомим за вітання, та усні, письмові і телефонічні вислови співчуття, за участь в похоронних відправах та за зложені пожертви в пам'ять Покійної на Служби Божі й інші цілі.

Вкінці дякуємо похоронному заведенню Литвин і Литвин за вміле і вірцеве переведення жалібних обрядів.

Пожертви на СЛУЖБИ БОЖІ зложили Пані і Панове: д-р В. Кучерпа, д-р М. Зарицький, д-р Р. Кравчук, О. Смішкевич, І. Б. Сигалів, Т. Я. Турянський, д-р М. Чирівський, М. Ю. Граб, Л. Б. Крамарчук, М. Г. Матіяш, М. Боднар, Д. А. Мохі, І. О. Паливоди, мгр С. О. Грубський, д-р Л. А. Долинський, Н. Е. Богдан, Ю. З. Питьо, К. Долинська, К. Е. Кіндзельські — разом \$340. На ПАТРІАРШИЙ ФОНД зложили пані і Панове: 50.00 дол. — д-р В. Кучерпа, 45.00 — Ю. Д. Долинський, 30.00 Т. Я. Лисинецькі.

По 25.00 дол. — І. З. Боднар, Л. Х. Бонакорса, д-р Р. З. Воронки, І. Р. Ляшки, Н. М. Кольцо, М. М. Крижанівські, Е.-В. Кольцо. По 20.00 дол. — проф. О. І. Лисинецькі, О. В. Задюки, Д. Гук-Зот, С. Гук, О. С. Питьо, О. Л. Цяпка. По 15.00 дол. — В. Д. Пасичники, І. Н. Загайкевичі, Е. К. Кіндзельські. По 10.00 дол. — О. В. Гнатки, д-р І. З. Терлецькі, Л. Даник, Р. З. Берези, мгр М. М. Стецькі, Д. А. Мохі, Г. Н. Журавлі, Ю. З. Питьо. 5.00 дол. — В. Мартиненці. — Разом: 550.00 дол.

На будову ЦЕРКВИ БОЖОЇ МАТЕРІ в Лорді 20.00 дол. — І. Крамарчук.

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ: 20.00 дол. мгр В. Шот, 10.00 М. Витвицька.

На ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „Наше Життя" 10.00 дол. — С. Е. Туринські.

Хай Всевишній Господь винагородить всіх Вас своїми ласками.

донька — ДАРІЯ з Родиною
сестра — КЛЯВДІЯ з чоловіком
брати — ОРЕСТ, ЮРІЙ, АНАТОЛЬ з Родинами.

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Незабутнього МУЖА, ТАТА І ДІДУНА

бл. п. ЮРІЯ ВОНТОРСЬКОГО

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

у неділю, 19 жовтня 1980 р., о год. 11:30 ранку в церкві св. Миколая у Філадельфії, Па.

при 24-й і Поплар вул.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дружина БОГДАННА з Родиною

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 3-го жовтня 1980 року, упокоївся в Бозі на 54-му році життя

бл. п.

РОМАН СЕРАФИН

роджений в Жидачеві, Україна.

Оставив в смутку Маму, дві Сестри в Україні, також ближчу і дальшу Родину. Приятелів і Знайомих.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 6-го жовтня 1980 року на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Я.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Відділ Метрополії Нью Йорк — Нью Джерзі

ділиться сумною вісткою з Членами та Громадянством, що 6-го жовтня 1980 року, на 71-му році життя, відійшов у Вічність

бл. п.

Д-р ЮРІЙ МАЛЕЦЬКИЙ

довголітній член, багаторазовий член Управи та визначний громадянин-лікар.

Опечаленій Родині складаємо вислови глибокого співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Відділу

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що у вівторок, 7-го жовтня 1980 року, волею Всевишнього, відійшла у Вічність, після важкої і довгої хвороби, на 75-му році життя, у Бостоні, Масс.

бл. п.

ЕВГЕНІЯ СТАЛОВІР

з дому ЛИТВИНЕНКО

ПАНАХИДА в п'ятницю, 10-го жовтня 1980 р., о год. 7:30 ранку в українській православній церкві св. Андрія, Джамейка Плейн, Масс.

ПОХОРОН в той же день, о год. 4-й по пол. на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

син — ВІКТОР з дружиною ВАЛЕНТИНОЮ
внучок — ВАЛЕНТИН
сват — МИКОЛА ЧУМАК
і ближча і дальша Родина в ЗСА і Україні

У суботу, 18 жовтня 1980 р., о 8-й год. веч. в Українському Інституті Америки 2 Схід 79 вул., НЮ ЙОРК, Н. Я.

відбудеться

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ВАСИЛЯ БАРКИ

з нагоди публікації його чотиритомової поеми-роману

„СВІДОК"

ПРОГРАМА:

Відкриття ЮРІЙ ШЕВЕЛЬОВ
Слово про творчість Василя Барки БОГДАН РУБЧАК
Поезія і проза Василя Барки у виконанні ЛАРИСИ КУКРИЦЬКОЇ і ВОЛОДИМИРА ЛИСИЧКА
Виступ ВАСИЛЯ БАРКИ

КУРАТОРІЯ та ДІПОВИЙ КОМІТЕТ ФОНДУ для ВИДАННЯ ТВОРІВ ВАСИЛЯ БАРКИ

Неділя, 19-го жовтня 1980 р., год. 5-та по пол. Зала Українського Народного Дому в Ірвінгтоні, Н. Дж.

відбудеться

ЛІТЕРАТУРНИЙ МОНТАЖ „РОЗСТРІЛЯНА МУЗА" — 223 ЖЕРТВИ МОСКВИ —

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців Америки запрошує Українське Громадянство на

ВІДКРИТТЯ ПЕРШОЇ ВИСТАВКИ КАРТИН ХРИСТИНИ ШМІГЕЛЬ

в неділю, 12-го жовтня 1980-го року, о год. 1-й по пол. в Галерії ОМУА, 136 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Я.

Виставка відкрита в будні — 6-8-ма веч. суботи і неділі — 1-8-ма веч. триватиме до 19-го жовтня 1980 року.

42-й Відділ ООЧСУ в Гемстеді, Н. Я.

під протекторатом відділу УККА, ПОВІТУ НАССАВ, Н. Я.

АКАДЕМІЯ для вшанування РОДУ ШУХЕВИЧІВ

Неділя, 19 жовтня 1980 р., год. 3:30 по пол. Зала Укр. Кат. Центру св. Володимира

226 Юньондел Авеню, ЮНЬОНДЕЛ, Н. Я.

Головну доповідь виголосить довголітній в'язень московських концетраційних таборів, непокінтий борець за Вільну Україну

Проф. ВАЛЕНТИН МОРОЗ

В мистецькій програмі виступлять:

- Юні Бандуристи при 42. Відд. ООЧСУ — Т. СЕНЧИШИН
- Самодіяльний Гурток Бандуристів — О. КАЛІНОВСЬКИЙ
- Рецитация — ОЛЯ ІЛЬНИЦЬКА-ПІЩИМУХА
- Оперна солістка світової слави — ГАЛІНА АНДРЕАДІС

Все Українське Громадянство широко запрошуємо до масової участі.

Бучач і Бучаччина

Історично-мемуарний збірник. Книжка у твердій коралевій обгортці із золотими буквами, роботи мистця ЛЮБКА ГІНЗ-ДОВСЬКОГО. 943 сторінок з малюнками.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка

СВОБОДА

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

Мілена Рудницька

Невидимі

Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгортці із золотими буквами. 552 сторінок із фотографічною документацією.

Ціна 15.00 доларів.

СВОБОДА

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

Мешканцям стейту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтського податку

„СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА" ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ в НЮ ЙОРКУ

ПРЕМ'ЄРА Володимир Винниченко

ЧОРНА ПАНТЕРА і БІЛИЙ ВЕДМІДЬ

ДРАМА

З НАГОДИ СТОРІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ПИСЬМЕННИКА І ДРАМАТУРГА

Неділя, 16-го листопада 1980 року, година 2:30 по полудні

Зала Fashion Institute of Technology 227 West 27th Street, New York City

Квитки: АРКА, ЕКО і при касі

Постава: Лідія Крушельницька
Музика: Ігор Соневицький
Хореографія: Ольга Ковальчук-Івасівка
Оформлення сцени і світло: Юрко Гречило
Костюми: Маріяка Шуст
Спонзор Т-во САМОПОМІЧ Відділ Нью Йорк

Субота, 18-го жовтня 1980 року Початок о годині 8:30 веч.

Зала Українського Народного Дому при 140 Проспект Авеню Ірвінгтон, Н. Дж.

Організація Оборони Чотирьох Свобід України і Відділи Української Народної Помочі в Ірвінгтоні, Н. Дж.

запрошують всіх Членів та всіх Громадян Ньюарку, Ірвінгтону й околиць на

ПЕРШУ ОСІННЮ ЗАБАВУ

Грає оркестра „ДНІПРО" п. О. Строцького
Багато гарних та милих несподіванок
Смачний буфет під зарядом ВП. ПАНЬ

Новоприбулі імігранти про ЗУАДК

ВЕЛИКА ПОТРЕБА СПОНЗОРІВ

Філадельфія, Па. (І.Сокільний). — Екзекутивний Комітет Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК-у) відбув свої наради в дні 11-го серпня та 9-го вересня ц.р. На останніх двох нарадах Екзекутивний Комітет займався такими справами: справою Фонду Правної Оборони Українців, який на початку вересня осягнув скромну суму, бо тільки 1,782.57 дол.; справою виплати зібраного Фонду для Валентина Мороза за його родини, призначення делегатів на XIII Конгрес Американських Українців та призначення представників ЗУАДК-у до номінаційної комісії цього XIII Конгресу. Але найбільше часу присвячено іміграційним справам.

Тепер ЗУАДК старастя оформити переїзд двох українських родин з Відродження ЗСА. З однією родиною є досить поважні клопоти, бо голова — батько цієї родини, має дещо підірване здоров'я.

В останньому часі почали напливати зголошення охочих емігрувати з Польщі й Югославії.

ЗУАДК відчуває великий брак спонзорів, тобто таких родин, які бажали б допомогти новоприбулим імігрантам приміщенням та допомогою у підшукуванні праці.

ЗУАДК вже від довгого часу закликає в пресі, щоб українські родини зголошувалися за спонзорів, однак досі відгук був мінімальним, хоч потреба в спонзорах велика.

Виглядає, що ми вже забули, які вдячні ми були тим українським родинам, що після II-ої світової війни були нашими спонзорами, і після нашого приїзду до ЗСА давали нам свою допоміжну руку в перших тижнях нашого перебування на американській землі.

ЗУАДК не має ані відповідних приміщень для новоприбулих, ані не має службовців, які могли б підшукати працю для них. ЗУАДК твердо вірить, у те, що українська громада і цим разом простягне братську руку потребуючим братам — українцям, які зуміють побороти всі труднощі в цих згаданих європейських країнах і добитися виїзду до ЗСА.

Тут цитуємо деякі висновки з листа родини Окопних, який ЗУАДК допомагав у приїзді до ЗСА, а після приїзду допоміг скромною фінансовою допомогою в сумі 300 дол. Згаданий лист був писаний до представника ЗУАДК-у у Відні, Австрії, д-ра С. Накловича: „Прилетіли до Сан Франциско в 12-й ночі... Ми були такі втомлені і так хотіли спати, бо цілі сутки не спали. Виходимо в приміщенні аеропорту, а там стоять люди з плакатами: „Вітаємо сім'ю Окопних на вільній землі“. Усі, хто був у приміщенні, звернули увагу на це... а я, як побачила, то почала плакати, але це були слози радості. Взяв нас до себе пан Візір, де ми почували себе, як вдома. Як вони всі полюблять нас, як чудово відпочились!... У панства Візір четверо дітей, два сини і дві дочки... Вони так люблять нас з нашими дітьми, що не хочуть їх відпускати... Були ми в панстві Візір три неділі. Зараз нас взяв до себе пан Корещий, який живе один, то ми зможемо в нього жити декілька місяців і не платити грошей за мешкання... А муж вже другий тиждень працює... і дітей теж будуть влаштовувати. Мене теж скоро візьмуть до праці. Лише проблема для нас — це мова, до школи підемо вже скоро вчорами... Ми познайомилися з усією громадою... Я давала два рази інтерв'ю для каліфорнійської газети та для радіо „Голос Америки“. Після телефону до Філадельфії (тобто до бюро ЗУАДК-у). — Прим. І.С.). Я одержала листа від О. Біліка та М. Баранецького, які чудово вітають мене на вільній землі і передають 300 дол. для наших потреб... Яка я вдячна їм за все, за ці теплі і щирі слова та за всю поміч. Я хочу написати десь в газеті і вислати їм щире подяку не для того, щоб їх хвалити, але для того, щоб люди знали, що є така українська організація ЗУАДК, яка допомагає людям, і що жертви в Америці ідуть на добру ціль... „Як тільки станемо на ноги, то будемо віддавати організації, щоб було для інших. Може Ви, докторе Наклович, напишете у своїй газеті і щиро їм подякуєте...“

Ці щирі, теплі і вдячні слова цієї родини, яка знайшла, хоч і невелику, але братню допомогу тоді, коли вона цієї допомоги найбільш потребувала. І як же приємно і радісно читати нам ці слова признання і вдячності, а рівночасно і зобов'язання відносно цієї допомогової організації, якою є ЗУАДК.

Ці сердечні і вдячні слова повинні заохотити нас не тільки до складання фінансових пожертв на допомогу во-харитативну працю ЗУАДК-у, але слова цієї української родини, родини Окопних, повинні теж заохотити нас ставати спонзорами для нових імігрантів і зголошувати свої адреси в ЗУАДК-у: United Ukrainian American Relief Committee, 1321 W. Lindley Ave, Philadelphia, Pa, 19141.

Л. Винар...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Історика" та ставши його душею й промотором. Таким чином він підніс високо прапор вільної української історичної науки саме в часі, коли ворог на підсоветській Україні старастя усіма можливими засобами фальшувати нашу історію в дусі московського шовінізму та рафіновано стерти з лиця землі культурно-історично-національну ідентичність нашого народу. І в той час, коли історична наука в Україні майже знищена, бо підпорядкована під брутально-безоглядний диктат партійно-державних кіл червоної Москви, єдині можливості розвитку нашої історичної науки залишаються лише в вільному світі. На Заході, зокрема в Америці, історію України також часто викривляють московські „специ“ східноєвропейської історії з кіл американського наукового світу. Отже, обов'язок зм'якнути за вдержання української історичної правди на поверхні життя світової науки лежить виключно на представниках вільної української історичної науки, зорганізованої в рамках діяльності Українського Історичного Товариства та поширеної на сторінках „Українського Історика“, які виконують своє святе завдання. Тому УІТ „Український Історик“ являються гідними репрезентантами української історичної науки на міжнародному форумі та спадкоємцями кращих традицій української національної історіографії.

За починком нашого ювілейного станули в перші лави істориків-борців за нашу наукову, зокрема історичну правду, такі ж самі неоправдані ідеалісти в сучасній добі реалітетів, як він, а далі всі інші історики, свідомі своїх завдань у відношенні до рідної історії. Виявивши себе гідно, Українське Історичне Товариство й „Український Історик“ мають признання не лише в світі української, але також і загальносвітової, зокрема американської науки. Як доказ цього УІТ є афілійоване до Американської Історичної Асоціації та під час її останньої конференції зорганізувало в її рамках свій власний з'їзд з науковими доповідями, зустріччю з нашим громадянством та виставкою своїх видань. В особі д-ра Л. Винара є знамените поєднання видатного науковця-історика, першорядного організатора наукової праці й справжнього ідеаліста. На грані минулого й нашого століття з'явилася світла постать нашого титана української історіографії, М. Грушевського, який поєднував у собі історика-соціолога грандіозного формату з неперевершеним організатором наукової праці. Після нього ми маємо дуже мало істориків, які бодай частинно нагадували б нам наукову й організаційну діяльність М. Грушевського. До тих дуже нечисленних білих круків можна без сумніву зарахувати також і проф. Любомира Винара.

Вступайте в члени УНС

ВУНСАКЕТ І ОКОЛИЦІ

В неділю, 19-го жовтня 1980 р., о год. 1-й по пол. у парафіяльній залі УПЦеркви св. Михайла при 74 Garrie Avenue, ВУНСАКЕТ, Ровд Айленд відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ ОКУРНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС у ВУНСАКЕТ, Р. Ай.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядові і конвенційні делегати наступних Відділів: 73 і 177 в Провіденс, 93 в Централ Фолс, 122 в Тавтоні 206, 241 у Вунсакет, Р. Ай.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Перегляд-проверка організаційної праці Окружної за останні місяці.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є придбати до кінця року 2,000 нових членів.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

Після зборів буде висвітлений фільм з 29-ої Конвенції Українського Народного Союзу.

До участі запрошуємо все Українське Громадянство Вунсакету і околиці. Вступ вільний!

У зборах візьме участь —

д-р Іван Фліс, головний президент УНС

УПРАВА ОКУРНОГО КОМІТЕТУ

Відділи УНСОюзу БАСЕЙНУ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ!

В неділю, 19 жовтня 1980 р., год. 2 по пол. в залі укр. кат. церкви св. Михайла при West Oak and 2nd Street, FRACKVILLE, Pa. відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНС

в яких повинні взяти участь Урядові, Конвенційні Делегати та Представники наступних Відділів УНСОюзу:

Беренк 164, 333
Централі 90
Колдейл 201
Фрекені 242, 382
Фріленд 429
Газлетон 85

Мек Аду 7
Майнерсвил 78, 265
Мт. Кармел 2
Нортгумберленд 357
Шамокін 1
Шенандоа 98
Ст. Клер 9, 31, 228

В ПРОГРАМІ:

1. Відкриття.
2. Перегляд-проверка організаційної праці Окружної за останні місяці.
3. Обговорення осінньої організаційної кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року.
4. Обговорення загальних союзних справ.
5. Внески, запити і закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

Марія Душний, заступниця гол. президента УНС
Степан Гавриш, старший обласний організатор УНС
До участі в зборах запрошені також всі Члени УНСОюзу і загальне Українське Громадянство околиці.

Т. Бутрей, голова

Г. Сновік, секретар

А. Сновік, касир

У Державному департаменті...

(Закінчення зі стор. 1)

Участь близько десяти тисяч жінок у Копенгагені мас, однак, велику вагу, якщо йдеться про взаємне пізнання, обмін досвідом і нав'язання контактів, що й окреслено словом „networking“, бо спільні інтереси переплітаються немов у сітці. Оцей „networking“ відбувався у Белла Сенетр поза офіційними залами та в коридорах Амагер університету при виставках, в кафе, в автобусах. Наявність картки з назвиськом, — чи то синьої для учасниць форуму, білої для делегаток, чи зеленої для преси, — зближала одних до інших, створюючи різні акценти та державні границі.

В програмі дня були ще панелі на тему Програми Акції і Резолюції та їх аналіза з аспекту американської делегації і з перспективи ОН. Представниця НДЖО (неурядової організації) підкреслила їх допоміжну роль у формі всестороннього „лабінг“ та їх завдання допомагати здійснювати програми на місцях у своїх громадах; а Корин Горбаль, одна з членів делегації і член Комісії Статусу Жінки, узалежнювала майбутню стратегію дії американських жінок від ухвал Генеральної Асамблеї, куди Програма Акції і резолюції підуть під розгляд. Про підтримку департаменту для справ жінок записав Річард МекКол, асистент-секретар, який сказав, що „треба завзятої праці і витривалості, щоб досягнути накреслених в Копенгагені планів і завдань“, використовуючи форум Об'єднаних Націй.

Кожна з дискусійних груп запропонувала свої рекомендації, між іншими, — щоб вдержувати постійний контакт на протязі наступних п'яти років і створити для цього постійне бюро для справ жінок при департаменті; поробити заходи, щоб ЗСА ратифікували Конвенцію про елімінацію дискримінації жінок; домагатися скликання другої крайової американської конференції, фінансованої державою; продовжувати регіональні конференції; дома-

гатися від преси й інших засобів комунікації більш всестороннього наслідування і зрозуміння для проблем жінок тощо.

Заключне слово мала Вівіан Деррик, котра зрівноважено провела наради, про завдання американських жінок в прокопнагенському періоді працювати ще сильніше для досягнення рівноправності жінок в Америці й у світі, закінчивши закликком „Try harder for 1985“.

„Розстріляна Муза“ — 223 жертви Москви

Сумівська Оселя, Еллен-вілл, Н.Й. (І.Д.). — Український драматичний ансамбль при Громадській Раді в Глен Спей під проводом Мирослави Скасків виступив тут, у великій залі Сумівської оселі, у неділю, 24-го серпня ц.р., з літературним монтажем „Розстріляна Муза“.

Програму відкрив д-р П. Мірчук, виховний референт Вишкільного табору СУМА. Змістовне аступне слово про жорстке нищення Москвою української культури та її діячів прочитала Ефросина Мартиненко, 3259-ох українських письменників, що діяли в 1930 році, залишилися в 1938 році тільки 36, а 223 знищила Москва розстрілами, засланнями на Сибір, де всі вони загинули. Москва, знищуючи найкращих, обезголювала українську науку й літературу.

Про долю знищених розповіли: Тамара Ліхоль, відома співачка та акторка, подавши короткі життєписи, літературні силуети знищених поетів; потім декламаторки рецитували поезії, а вкінці — Мирослава Скасків розповіла про присуди НКВД поетам та про їх мученичу смерть.

Розалія Гавур рецитувала уривки з поезії В.Сосюри „Мазепа“. „То був шалений, десятилітній сон“ М.Зорова; „Пам'яті Гната Михайличенка“ О.Спісаренка; „Він вночі прилетів“ Я.Савченка; „Після Крайцерової сонати“ В.Еллана.

Ярослава Гунчак рецитувала „Чернозем“ В.Бобинського; „Розлихля колосся іду“ В.Свідзінського; „Я знаю, загину“ М.Йогансена; „Дев'ять симфоній“ Ол.

гати від преси й інших засобів комунікації більш всестороннього наслідування і зрозуміння для проблем жінок тощо.

Заключне слово мала Вівіан Деррик, котра зрівноважено провела наради, про завдання американських жінок в прокопнагенському періоді працювати ще сильніше для досягнення рівноправності жінок в Америці й у світі, закінчивши закликком „Try harder for 1985“.

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА,
11-го ЖОВТНЯ 1980 р.
НЮ ЙОРК, Н.Й. Збори 6-ва св. Володимирів 130 Відд., о год. 5:30 веч. у приміщенні скарбниці п. Гаттишана, 300 E. 6th Street, New York, (3-й поверх). — Ю. Юрків, секр.

РІЗНЕ

THE SILVER MARKET IS RUNNING!

To introduce you to a unique inflation hedge the Madison Rare Coins Gallery, Inc. of New York is giving away to any client who purchases over \$250 worth of silver dollars a free three day, two night stay at a hotel on the Vegas strip. You also get thirty meals, tickets to four Vegas shows, over \$100 gambling chips and over \$100 in CASH (given by casinos). Call Mr. WILLIAM BARRETT collect at 212-668-0101 to discuss your personal investment program.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бранд Брук і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

New Branch

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

„Танцюристи нехтують...“

(Закінчення зі стор. 1)

ського Театру Опері і Балету, який недавно імігрував до Америки. Останніх вісім місяців Ансамбль інтенсивно приготував репертуар традиційних і модерних українських танців різних частин України. Стиль Ансамблю сполучує класичний фольклор з балетом і динамікою модерних артистів.

З моральною і фінансовою допомогою ансамблю швидко відгукнулася українська громада Онтаріо. Крім того, дістали вони допомогу від бюро державного

секретаря багатокультурності, від Т-ва Аткінса й інших харитативних організацій.

Фестивальний Ансамбль має далекойдучі плани на майбутнє: в першу чергу, піднести його на високий мистецький професійний рівень. Згодом, есентуально, включити в свій репертуар танці інших народів: французькі, ірландські, еспанські тощо. Але сказав Тарнавецький: „Нашим головним репертуаром завжди будуть українські танці“.

УСЦАК

ТУРНІР

НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСУ

ЗА ПЕРШЕНСТВО АМЕРИКИ І КАНАДИ

відбудеться

1-го, 2-го листопада 1980 року

в клубі Polish Falcons Gymnastic Ass'n
284 Weyl Street • Rochester, N.Y. • (716) 266-9540

Початок 12-ї години полудня

Поодинокі гри: дорослі чоловіки, жінки, юнаки, сеньйори

Подвійна гра:

Зголошуватися до ланково: GEORGE CHANEWYCZ
474 Teal Plaza, Secaucus, N.J. 07094 • (201) 866-7649